

[Grünbaum:] kunne inddrage folk uden en så stor uddannelse. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at der ude omkring på kontorerne sidder mange, der er i stand til gennem en uddannelse at blive så dygtiggjorte, at de kan gøre en virkelig god indsats på det område, uden at de har en akademisk grad. Det er også det, man er gået i gang med ved samarbejdet med kommunerne og ved omskolingen af personalet fra amtstjuerne.

Her er jeg enig med hr. Ømann — formentlig også med finansministeren, det vil vi høre, når han svarer — i, at der er nogle lønproblemer, som absolut må løses. Det gælder revisorerne. Det er helt urimeligt, at vi ikke kan skaffe de revisorer til statens ligning, som skal gøre ligningen effektiv. Det mener jeg ikke vi kan tolerere. Vi må finde en løsning på det, og vi må opfordre finansministeren til meget hurtigt at finde en løsning og i hvert fald få rettet op på noget af det, som er gået skævt ved den ny tjenestemandsløve — det er jo dér, det er sket. Ved afskaffelsen af honorarerne har man ramt ind dér.

Jeg tror, vi er i den situation i dag, at ingen i virkeligheden tør gå imod, at der skal være en effektiv kontrol, og at der skal være en effektiv ligning. Det gamle ord med posekiggeriet er et forældet begreb.

Spørgsmålet om ligheden i beskatningen er imidlertid ikke kun et spørgsmål om en mere effektiv ligning, det er meget mere. Det er også et spørgsmål om skattesystemet, som jeg sagde, og om den måde, som finansministeren og regeringen forvalter hele det system på, og her kan jeg ikke rose finansministeren. Jeg vil ikke angribe finansministeren eller regeringen for ikke at have gjort det, der kunne gøres på det ligningsmæssige område i den tid, der er gået, men hvis vi ser på det rent skattemæssige område, så kan vi bl.a. se, at en af regeringens første handlinger efter sin tiltræden var, at man strøg det forslag om en skærpelse af kapitalvindingskatten, som var fremsat af den tidligere regering. Desuden

har man i forbindelse med den meget høje udskrivningsprocent for kildeskatten gennemført en betydelig lempelse, en meget betydelig lempelse i beskatningen af de store formuer, en lempelse på ca. 200 mill. kr.

Man strøg også den tidligere regerings forslag om en gradvis ophævelse af adgangen til at afskrive på såkaldt bindende kontrakt. Der er næppe tvivl om, at ikke mindst denne adgang til at afskrive på bindende kontrakt og dermed til manipulationer med afskrivningerne er blevet meget flittigt benyttet til at flytte indtægterne for de selvstændige fra skatteåret 1970 til det skattefrie år 1969.

Men noget af det værste i den aktuelle situation og noget af det, som vel svier mest til lønmodtagerne, er gennemførelsen af det skattefrie 10.000 kr.s fradrag for såkaldt overført indkomst. Jeg mener, at man her kan rette en meget kraftig bebrejdelse imod finansministeren og imod regeringen og de tre regeringspartier. Vi mener, at det er en grov tilsidesættelse af pligten til at søge gennemført en ligelig beskatning ved hjælp af den lovgivning, der står til rådighed.

Jeg tænker her på finansministerens afvisning af at benytte kildeskattelovens § 54, der kunne have sikret en mere ligelig beskatning af A- og B-skatteyderne her i landet. Det er jo ikke småpenge, det her drejer sig om, det er milliardbeløb. I det første tilfælde er det penge, der helt forsvinder ud af beskatningen; hvis vi tager de 10.000 kr. og siger, at det gælder for 250.000 selvstændige, så drejer det sig om et beløb på 2½ milliard kr., altså skattemæssigt måske et beløb på ca. 1 milliard kr. I det andet tilfælde — underligningen af B-skatteyderne — ved vi også, hvad det drejer sig om. Det drejer sig også om over 1 milliard kr. Her kommer pengene vel igen i 1971, men det er lønmodtagerne, der skal betale for denne underligning, og de skal betale nu, de skal betale i 1970.

Jeg ønsker ikke her at genoptage hele diskussionen om disse problemer, men jeg